

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/296/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813219236
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813219236.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Emílie Zimovej a členiek JUDr. Gabriely Janákovovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľky: D. T., trvale bytom E. B.. XX/X, U., proti odporcovi: H. T., trvale bytom E. B.. XX/X, U., t.č. Ústav na výkon väzby O., o určenie manželského výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. novembra 2013, č.k. 13C/102/2013-27 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky titulom manželského výživného sumou 100 Eur mesačne od 04.09.2013, najneskôr do 10. dňa bežného mesiaca k rukám navrhovateľky. Vo zvyšku návrh zamietol. Nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 04.09.2013 do 30.11.2013 v sume 290 Eur v sume 290 Eur uložil odporcovi splácať navrhovateľke v splátkach spolu s bežným výživným po 30 Eur mesačne, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť. Odporcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 04.09.2013, ktorý doplnila na výzvu súdu dňa 01.10.2013, sa domáhala určenia manželského výživného v sume 150 Eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že jej manžel - odporca je vo vyšetrovacej väzbe v O.. Odporca má dôchodok vo výške 280 Eur a navrhovateľka v sume 240 Eur. Avšak navrhovateľka uviedla, že je potrebné, aby jej odporca posielal peniaze na nájom, ktorý predstavuje sumu 160 Eur. Poukázala na to, že spláca úver spoločnosti Home Credit Slovakia splátkou 50 Eur mesačne. Uviedla, že potrebuje peniaze aj na lieky. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä: sobášnym listom, rozhodnutím Sociálnej poisťovne o výške starobného dôchodku navrhovateľky, lustráciou odporcu v ZVJS zo dňa 10.10.2011, správou Sociálnej poisťovne ústredia zo dňa 21.11.2013. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Odporca bol dňa 09.07.2013 vzatý do väzby do Ústavu na výkon väzby v O.. Navrhovateľka, jeho manželka, od uvedeného dátumu sama znáša náklady na udržanie spoločného bývania a zo svojho dôchodku musí hradiť platby za spoločný byt, elektrinu a káblovku v sume 137,95 Eur a splácať spoločné pôžičky celkom v sume 55 Eur spoločnosti Home Credit Slovakia. Vzhľadom na svoj zdravotný stav dopláca mesačne za lieky sumu 40 Eur. Keďže je odporca vo väzbe, nepodieľa sa v súčasnosti nijakým spôsobom na úhrade spoločných výdavkov s navrhovateľkou, ktorá je jeho manželkou. Súd s poukazom na ustanovenie § 71 ods. 1 Zákona o rodine určil výživné na manželku v sume 100 Eur mesačne. Sumu výživného určil približne ako polovicu nákladov, ktoré navrhovateľka hradí za spoločné bývanie a splácanie spoločných

pôžičiek. Odporcovi tak z jeho dôchodku zostane suma 182,92 Eur, ktorú považoval súd za dostatočnú na zabezpečenie potrieb odporcu, ktorý sa v súčasnosti nachádza v Ústave na výkon väzby v O.. Súd priznal navrhovateľke manželské výživné od podania návrhu, t. j. odo dňa 04.09.2013. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietol. Zároveň súd rozhodol o nedoplatku na výživnom za obdobie od 04.09.2013 do 30.11.2013 v sume 290 Eur. Súd vzhľadom na príjmy odporcu, ako aj skutočnosť, že je odporca vo väzbe v Ústave na výkon väzby v O., priznal odporcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z čiastočne úspešných účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, vo výroku o povinnosti odporcu platiť na výživu navrhovateľky z titulu manželského výživného sumu 100 Eur mesačne a vo výroku o povinnosti odporcu splácať navrhovateľke ročné výživné v pravidelných mesačných splátkach po 30 Eur mesačne, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Namietal, že v rozsudku sú chyby v sumách nájomného. Navrhovateľka zavádza súd o výške príjmu a výdavkoch za lieky. Pôžička pre Home Credit nebola spoločná, pričom pôžičky boli brané pre navrhovateľkinu dcéru a nie na chod spoločnej domácnosti. Po splácaní výživného manželke spolu so zameškaným výživným zostane odporcovi suma 152 Eur, ktorá je hlboko pod životným minimom. Vlastníčkou bytu, v ktorom spoločne bývali je navrhovateľka, ktorá nechce s odporcom už žiť v spoločnej domácnosti a uvažuje o rozvoде. Navrhovateľke zostane zariadený byt aj s príslušenstvom, odporcovi po výkone trestu len ošatenie a bude musieť ísť bývať na ubytovňu. Predpokladané náklady spojené s bývaním budú presahovať výšku odporcových finančných prostriedkov, ktoré mu zostanú po platení výživného manželke. Navrhovateľka zamĺčala príspevok vo výške 20 Eur od sociálneho úradu, príjem z preplatkov za byt vo výške približne 300 až 400 Eur. Odporca po celú dobu spolužitia s navrhovateľkou uhrádzal celé nájomné z jeho starobného dôchodku. Deti navrhovateľky by mali znášať rovnaké bremeno platiť výživné matke, ako odporca. K návrhu na výživné sa odporca nemohol vyjadriť, nakoľko je vo výkone trestu. Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné a rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť v napadnutej časti ako vecne správny.

Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnyimi závermi súdu prvého stupňa. Za daného stavu si osvojil dôvody napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v celom rozsahu na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutej časti rozsudku odvolací súd dodáva:

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „ZR“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi je viazaná na právnu existenciu manželstva. Z princípu rovnosti manželov vyplýva zákonný znak vzájomnosti tohto druhu vyživovacej povinnosti, to znamená, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený a povinný na jej plnenie. Rozsah vyživovacej povinnosti medzi manželmi je stanovený tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká.

Predmetom preskúvacieho konania odvolacím súdom je rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti odporcu platiť na výživu navrhovateľky z titulu manželského výživného sumu 100 Eur mesačne a vo výroku o povinnosti odporcu splácať navrhovateľke zročné výživné v pravidelných mesačných splátkach po 30 Eur mesačne. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa sa pri určení rozsahu manželského výživného v danej veci riadil zásadami stanovenými vyššie citovanými ustanoveniami. Výšku príspevku na výživu navrhovateľky v sume 100 Eur mesačne s účinnosťou od 04.09.2013, t.j. od podania návrhu, určil správne. Z výsledkov dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa nesporne vyplýva, že navrhovateľka sama znáša náklady na udržiavanie spoločného bývania a zo svojho dôchodku musí hradiť platby za byt, elektrinu a káblovku v sume 137,95 Eur a splácať spoločné pôžičky v celkovej sume 55 Eur spoločnosti Home Credit. Vzhľadom na svoj zdravotný stav navrhovateľka dopláca mesačne 40 Eur za lieky. Nakoľko je odporca v súčasnosti vo väzbe a nepodieľa sa žiadnym spôsobom na úhrade spoločných výdavkov s navrhovateľkou, t.j. jeho manželkou, nemožno konštatovať, že životná úroveň manželov je v zásade rovnaká. S prihliadnutím na takto zistené pomery na strane navrhovateľky a odporcu aj odvolací súd dospel k záveru, že odporca ako manžel navrhovateľky je povinný podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine prispievať navrhovateľke na primeranú výživu v sume 100 Eur mesačne. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa určiť sumu výživného podľa približnej polovice nákladov, ktoré navrhovateľka hradí za spoločné bývanie a splácanie spoločných pôžičiek. Námietky odporcu, že navrhovateľka zavádza súd o výške príjmu a výdavkoch za lieky a pôžička pre Home Credit nebola spoločná odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa dostatočne prihliadol na odôvodnené potreby navrhovateľky, náklady na zabezpečenie spoločnej domácnosti a ostatné spoločné základné potreby manželov, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu. Ďalšia námietka odporcu, uvádzaná v odvolaní, že deti navrhovateľky by mali znášať rovnaké bremeno platiť výživné matke, ako odporca, je taktiež neopodstatnená. Z ustanovení zákona upravujúcich hierarchiu jednotlivých druhov vyživovacích povinností vyplýva prednostné postavenie výživného medzi manželmi. Má prednosť pred vyživovacou povinnosťou detí voči rodičom v zmysle § 67 ods. 2 Zákona o rodine. Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku, ktorý bola odporcovi uložená povinnosť splácať navrhovateľke zročné výživné v pravidelných mesačných splátkach po 30 Eur mesačne, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na osobné a zárobkové pomery odporcu je v jeho schopnostiach splácať nedoplatok 290 Eur na zročnom výživnom v pravidelných splátkach 30 Eur mesačne spolu s bežným výživným bez ohrozenia jeho základných životných potrieb.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko si ich v odvolacom konaní neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.